

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 250

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 11 aprilie 2003

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 100 din 6 martie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 323/2001, cu modificările și completările ulterioare	1-3	Decizia nr. 121 din 25 martie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	5-7
Decizia nr. 106 din 11 martie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare.....	3-5	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		580/2002. — Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile comerțului României cu statele membre ale Uniunii Europene cu unele animale vii și produse de origine animală	7-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 100 din 6 martie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 323/2001, cu modificările și completările ulterioare

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Lucian Stângu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Ioan Vida — judecător
Aurelia Popa — procuror
Ioana Marilena Chiva — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 323/2001, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Vadim Tighiev în Dosarul nr. 3.237/2002 al Tribunalului Bihor.

La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, apreciind că dispozițiile criticate nu contravin prevederilor constituționale, invocând în acest sens jurisprudența constantă a Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 noiembrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 3.237/2002, **Tribunalul Bihor a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 323/2001, cu modificările și completările ulterioare**, excepție ridicată de Vadim Tighiev într-o cauză având ca obiect plângerea introdusă de acesta împotriva hotărârii prin care Oficiul Național pentru Refugiați i-a respins cererea de acordare a statutului de refugiat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției susține că dispozițiile criticate îngădesc accesul liber la justiție prin limitarea la o singură cale de atac împotriva hotărârii Oficiului Național pentru Refugiați, prin care i s-a respins cererea de acordare a statutului de refugiat. Prin aceasta, potrivit susținerilor autorului excepției, se creează o discriminare față de persoanele care „nu au statut juridic asimilat cetățenilor români”.

Tribunalul Bihor opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat și punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul apreciază că dispozițiile criticate nu încalcă prevederile art. 21 din Constituție, deoarece acestea au fost instituite „tocmai pentru a asigura un acces lărgit la justiție persoanelor ce solicită una din formele de protecție prevăzute de lege și care au beneficiat deja, în cadrul primei cereri analizate de Oficiul Național pentru Refugiați, de drepturile recunoscute de Constituția României privind accesul liber la justiție și dreptul la apărare, interpretate prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale”. Reglementarea unei singure căi de atac în această materie nu a fost instituită, așa cum, fără temei, susține autorul excepției, în considerarea lipsei calității de cetățean român, ci în considerarea unor situații deosebite și pentru asigurarea celerității judecării cauzei. Dispozițiile criticate sunt în concordanță și cu prevederile art. 125 alin. (3) din Constituție, așa cum

s-a statuat în mod constant în jurisprudența Curții Constituționale (de exemplu, Decizia nr. 261/2000).

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența constantă a Curții Constituționale în această materie (de exemplu, deciziile nr. 60/1993, 38/1998, 146/2001, 56/2002 și nr. 175/2002), prin care s-a statuat că accesul liber la justiție nu presupune accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege, deoarece competența și procedura de judecată sunt stabilite de legiuitor.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului și al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992 reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 21 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 3 septembrie 2000), aprobată cu modificări prin Legea nr. 323/2001 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 27 iunie 2001), cu modificările și completările ulterioare, având următorul conținut: *„În cazul prevăzut la alin. (5) lit. a) hotărârea instanței este definitivă și irevocabilă.”*

În susținerea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia apreciază că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate următoarele prevederi constituționale:

— Art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”;*

— Art. 21: *„(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) Nici o lege nu poate îngădi exercitarea acestui drept.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate prevăd procedura de soluționare a cererilor pentru acordarea statutului de refugiat, depuse în punctele de control pentru trecerea frontierei de stat. Potrivit alin. (3) al art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 323/2001, cu modificările și completările ulterioare, împotriva hotărârii de respingere a cererii străinul poate depune plângere în termen de două zile de la comunicare, soluționarea acesteia fiind de competența judecătoriei în a cărei rază teritorială își are sediul Oficiul Național pentru

Refugiați. În felul acesta străinului căruia i s-a respins cererea de acordare a statutului de refugiat i se asigură accesul la justiție, fiind deci nefondată susținerea autorului excepției privind încălcarea prevederilor art. 21 din Constituție.

Faptul că legea nu permite exercitarea unei căi de atac împotriva hotărârii pronunțate de instanță nu constituie o încălcare a prevederilor art. 16 din Constituție și nici a altei prevederi constituționale, întrucât dispoziția legală criticată nu face distincție între persoanele cărora li se aplică, ci urmărește asigurarea celerității procedurii, având în vedere urgența impusă de natura cauzelor care fac obiectul dispozițiilor criticate. De altfel, dispoziția legală ce face

obiectul excepției este de natură procedurală, iar, potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție, procedura de judecată se stabilește prin lege.

Totodată, Curtea constată că s-a mai pronunțat cu privire la dispozițiile criticate prin numeroase decizii, de exemplu prin Decizia nr. 330 din 3 decembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 893 din 10 decembrie 2002, prin care a respins excepția de neconstituționalitate invocată. Neintervenind elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția acestei decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Față de cele mai sus arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 323/2001, cu modificările și completările ulterioare, ridicată de Vadim Tighiev în Dosarul nr. 3.237/2002 al Tribunalului Bihor.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 martie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiva

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 106

din 11 martie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Ioan Vida — judecător
Aurelia Popa — procuror
Ioana Marilena Chiva — magistrat-asistent

ridicată de Societatea comercială „Galmopan” — S.A. din Galați în Dosarul nr. 771/COM/2002 al Tribunalului Galați — Secția comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției. Arată că dispozițiile criticate din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 au fost preluate de Ordonanța Guvernului nr. 61/2002, iar acestea nu contravin prevederilor constituționale invocate de autoarea excepției.

CURTEA,

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, excepție

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 noiembrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 771/COM/2002, **Tribunalul Galați — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările și completările ulterioare**, excepție ridicată de Societatea comercială „Galmopan” — S.A. din Galați într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare introduse de autoarea excepției împotriva intimatului Casa de Asigurări de Sănătate a Județului Galați.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 74 și 107 referitoare la adoptarea legilor și a hotărârilor, respectiv la actele Guvernului, deoarece cota majorărilor de întârziere pentru neplata creanțelor bugetare nu este fixată prin legea de aprobare a Ordonanței Guvernului nr. 11/1996, așa cum ar trebui, ci printr-o hotărâre a Guvernului care nu are aceeași forță juridică ca cea a legii. De asemenea, susține că „în acest context, Casa de Asigurări de Sănătate a Județului Galați ne-a calculat majorări și penalități folosind cote exagerat de mari și fără ca acestea să fi avut forță juridică dată de o lege, chiar și de o ordonanță de urgență și nicidecum de o hotărâre de Guvern. Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 trebuia să conțină cota de majorare încă de la adoptarea sa ori Parlamentul să fi adus corecția atunci când s-a aprobat textul ordonanței prin Legea nr. 108/1996“.

Tribunalul Galați — Secția comercială apreciază că dispozițiile criticate nu încalcă prevederile constituționale, deoarece instituirea unor majorări de întârziere pentru achitarea cu întârziere a obligațiilor bugetare intră în sfera răspunderii juridice pentru neîndeplinirea îndatoririlor prevăzute de lege.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât atribuirea competenței Guvernului de a stabili prin hotărâre cotele majorărilor de întârziere nu contravine prevederilor art. 74 din Constituție, atâta timp cât hotărârea Guvernului nu se referă la sistemul legal de impuneri, ci privește întinderea răspunderii judiciare pentru neîndeplinirea obligațiilor bugetare. Mai mult, criteriul legal de stabilire a acestor cote este determinat de corelarea lor cu taxa oficială a scontului. Având în vedere că prin hotărârea Guvernului sunt stabilite doar cotele majorărilor de întârziere și nu cuantumul impozitelor și taxelor, reglementarea acestora din urmă fiind de competența exclusivă a legiuitorului, dispozițiile criticate sunt constituționale, dând

expresie competenței Guvernului de a emite acte normative în vederea organizării executării legilor.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992 reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum rezultă din încheierea de sesizare și din susținerile autoarei excepției, îl constituie dispozițiile art. 13 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările și completările ulterioare. Ulterior sesizării Curții Constituționale, prin Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 30 august 2002), care a intrat în vigoare la data de 1 ianuarie 2003, dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările și completările ulterioare, au fost abrogate. În noua reglementare privind colectarea creanțelor bugetare dispozițiile criticate au fost preluate, soluția legislativă rămânând aceeași, cu următorul conținut:

— Art. 16 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002: *„Nivelul dobânzii se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice, corelat cu nivelul dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, o dată pe an, în luna decembrie pentru anul următor sau în cursul anului, dacă aceasta se modifică cu peste 5 puncte procentuale.“*

În jurisprudența sa Curtea Constituțională a statuat că, atunci când dispoziția legală criticată a fost modificată sau preluată în noul act normativ, excepția poate să fie examinată, dacă textul legal, în noua sa redactare, păstrează soluția legislativă inițială (de exemplu, prin Decizia Plenului Curții Constituționale nr. III din 31 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995). Ca atare, Curtea urmează să soluționeze excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale menționate sunt contrare prevederilor art. 74 și ale art. 107 alin. (1) și (2) din Constituția României, al căror conținut este următorul:

— Art. 74: „(1) *Legile organice și hotărârile privind regulamentele Camerelor se adoptă cu votul majorității membrilor fiecărei Camere.*

(2) *Legile ordinare și hotărârile se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți din fiecare Cameră.*

(3) *La cererea Guvernului sau din proprie inițiativă, Parlamentul poate adopta proiecte de legi sau propuneri legislative cu procedură de urgență, stabilită potrivit regulamentului fiecărei Camere.*”

— Art. 107 alin. (1) și (2): „(1) *Guvernul adoptă hotărâri și ordonanțe.*

(2) *Hotărârile se emit pentru organizarea executării legilor.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile criticate reglementează condițiile de stabilire a nivelului dobânzilor percepute pentru achitarea cu întârziere a obligațiilor bugetare.

Din textele constituționale menționate nu rezultă obligativitatea stabilirii prin lege a nivelului dobânzilor, al majorărilor de întârziere sau al penalităților pentru neexecutarea în termen a unor obligații de plată.

Față de cele mai sus arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, excepție ridicată de Societatea comercială „Galmopan” — S.A. din Galați în Dosarul nr. 771/COM/2002 al Tribunalului Galați — Secția comercială.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 martie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiva

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 121

din 25 martie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Ioan Vida — judecător
Florentina Baltă — procuror
Mihai Paul Cotta — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 din Legea nr. 146/1997, excepție ridicată de Asociația Uzitex PAS București în Dosarul nr. 941/2002 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile art. 17 din Legea nr. 146/1997 nu contravin prevederilor art. 41 din Constituție. De altfel, Curtea s-a

mai pronunțat asupra unor excepții de neconstituționalitate având acelaș obiect, pe care le-a respins ca nefondate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 octombrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 941/2002, **Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 din Legea nr. 146/1997**, excepție ridicată de Asociația Uzitez PAS București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat, care prevede scutirea de plata taxei de timbru a cererilor, acțiunilor și căilor de atac formulate de instituțiile publice când au ca obiect venituri publice, creează un regim privilegiat pentru instituțiile publice titulare ale unor drepturi de proprietate privată, ceea ce contravine dispozițiilor art. 41 alin. (2) teza întâi din Constituție.

Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială apreciază că „în cauză nu sunt încălcate prevederile art. 41 alin. (2) teza întâi din Constituție, întrucât rațiunea pentru care anumite autorități publice sunt scutite de plata taxei judiciare de timbru este aceea că acțiunile și cererile introduse de ele prezintă o strânsă legătură cu veniturile bugetului de stat, fiind vorba de realizarea unui interes public“.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, considerând că „legiuitorul este suveran în a acorda scutiri de plata taxelor de timbru în considerația anumitor situații determinate“.

Avocatul Poporului consideră neîntemeiată excepția, arătând că „sumele provenite din taxa judiciară de timbru se fac venit la bugetul de stat, iar plata de către instituții a taxelor judiciare ar determina scoaterea temporară și nejustificată a unor sume de bani din bugetul statului, pentru a fi recuperate în momentul încasării acestei taxe“. Se apreciază, în concluzie, că textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului și al Avocatului Poporului, raportul întocmit de

judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 17 din Legea nr. 146 din 24 iulie 1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, astfel cum a fost modificată și completată prin art. I pct. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 30 din 29 ianuarie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 29 ianuarie 1999, text care are următorul cuprins: *„Sunt scutite de taxa judiciară de timbru cererile și acțiunile, inclusiv căile de atac formulate, potrivit legii, de Senat, Camera Deputaților, Președinția României, Guvernul României, Curtea Constituțională, Curtea de Conturi, Consiliul Legislativ, Avocatul Poporului, de Ministerul Public și de Ministerul Finanțelor, indiferent de obiectul acestora, precum și cele formulate de alte instituții publice, indiferent de calitatea procesuală a acestora, când au ca obiect venituri publice.“*

Critica de neconstituționalitate a acestui text se bazează pe invocarea unei discriminări între ocrotirea proprietății private a statului și cea a particularilor și, deci, a încălcării dispozițiilor art. 41 alin. (2) teza întâi din Constituție, potrivit căroră *„Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular“*.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

Dispozițiile art. 17 din Legea nr. 146/1997 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, excepțiile ridicate fiind respinse ca neîntemeiate prin mai multe decizii ale Curții Constituționale. Astfel, prin Decizia nr. 28 din 30 ianuarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 1 martie 2002, și prin Decizia nr. 29 din 30 ianuarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 283 din 26 aprilie 2002, s-a stabilit că introducerea scutirii de plata taxei de timbru a instituțiilor publice bugetare nu este neîntemeiată, nefiind vorba de o încălcare a principiului egalității în drepturi și nediscriminării prevăzut de art. 16 din Constituție. În esență, Curtea Constituțională a reținut că pentru instituțiile publice bugetare s-a avut în vedere că sumele provenite din taxele judiciare de timbru se fac venit la bugetul de stat de la care sunt finanțate aceste instituții. Astfel fiind, scutirea de la plata taxei de timbru este justificată de statutul instituțiilor respective și de natura litigiilor.

Aceste considerente sunt valabile și în cauza de față.

Invocarea de către autorul excepției a deosebirii de tratament juridic între proprietatea privată a statului și cea a particularilor nu poate fi primită, întrucât scutirea prin lege

de la plata taxei judiciare de timbru nu are în vedere calitatea de titular al dreptului de proprietate a autorităților și instituțiilor publice, ci, așa cum s-a arătat mai sus, de sursa de finanțare a acestora, precum și de natura litigiilor.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Asociația Uzitex PAS București în Dosarul nr. 941/2002 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 martie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR

ORDIN

pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile comerțului României cu statele membre ale Uniunii Europene cu unele animale vii și produse de origine animală

Având în vedere prevederile art. 31 alin. 1 din Legea sanitară veterinară nr. 60/1974, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 362/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

văzând Referatul de aprobare nr. 161.081 din 11 noiembrie 2002, întocmit de Agenția Națională Sanitară Veterinară,

ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Norma sanitară veterinară privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile comerțului României cu statele membre ale Uniunii Europene cu unele animale vii și produse de origine animală, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală și direcțiile sanitare veterinare județene și a municipiului

București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Agenția Națională Sanitară Veterinară va lua măsuri pentru modul de îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 15 zile de la data publicării.

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu

București, 10 decembrie 2002.
Nr. 580.

NORMĂ SANITARĂ VETERINARĂ**privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile comerțului României cu statele membre ale Uniunii Europene cu unele animale vii și produse de origine animală**

Art. 1. — (1) România se va asigura că, fără a aduce atingere art. 7, începând cu 1 ianuarie 2007 controalele veterinare care se efectuează asupra animalelor vii și produselor menționate în legislația națională, conform anexei nr. 1, sau cele la care face referire alin. (1) al art. 16 și sunt destinate comerțului nu se mai aplică la frontieră, ci sunt efectuate în conformitate cu prevederile prezentei norme sanitare veterinare.

(2) De asemenea, autoritățile veterinare competente ale României se vor asigura că efectuarea controalelor documentelor zootehnice se aplică conform regulilor de control stabilite de prezenta normă sanitară veterinară.

(3) Prezenta normă sanitară veterinară nu va afecta controalele privind bunăstarea animalelor în timpul transportului și nici controalele efectuate ca parte a sarcinilor realizate într-o manieră nediscriminatorie de autoritățile responsabile pentru aplicarea generală a legii în România.

(4) Prezenta normă sanitară veterinară nu se va aplica controalelor veterinare asupra mișcării animalelor de companie între România și statele membre ale Uniunii Europene, însoțite de și sub responsabilitatea unei persoane fizice, atunci când aceste mișcări nu sunt destinate unei tranzacții comerciale.

Art. 2. — În sensul prezentei norme sanitare veterinare se înțelege prin:

1. *control veterinar* — orice control fizic și/sau formalitate administrativă care se aplică animalelor sau produselor la care se referă art. 1, care sunt destinate protejării directe sau altfel a sănătății publice ori a animalelor;

2. *control zootehnic* — orice control fizic și/sau formalitate administrativă care se aplică animalelor la care se referă legislația menționată în secțiunea a II-a a anexei nr. 1 și care sunt destinate, direct sau indirect, ameliorării raselor;

3. *comerț* — schimburile comerciale dintre statele membre ale Uniunii Europene și România conform legislației naționale;

4. *exploatație* — o unitate agricolă sau o clădire a unui comerciant, după cum este definită de legislația națională în vigoare, situată pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene sau al României și în care animalele prevăzute de legislația națională menționată în anexele nr. 1 și 2, cu excepția ecvideelor, sunt cazate sau ținute în mod obișnuit, precum și exploatațiile definite de legislația veterinară specifică privind condițiile de sănătate a animalelor care reglementează mișcarea și importul de ecvidee din țări terțe;

5. *centru sau organizație* — orice întreprindere care produce, depozitează, prelucrează sau manipulează produsele la care face referire art. 1;

6. *autoritate veterinară competentă* — autoritatea veterinară centrală a României, competentă să efectuează controalele veterinare ori zootehnice, sau orice autoritate căreia aceasta i-a delegat competența respectivă;

7. *medic veterinar oficial* — medicul veterinar desemnat de autoritatea veterinară competentă.

CAPITOLUL I**Controale la origine**

Art. 3. — (1) Autoritatea veterinară centrală a României se va asigura că pot face obiectul comerțului între statele membre ale Uniunii Europene și România numai animalele și produsele menționate la art. 1, care îndeplinesc următoarele condiții:

a) animalele și produsele la care se referă anexa nr. 1 trebuie să îndeplinească cerințele legislației veterinare specifice menționate în respectiva anexă, iar animalele și produsele la care se referă anexa nr. 2 trebuie să îndeplinească cerințele naționale de sănătate a animalelor din statele membre ale Uniunii Europene sau din România, ca țări de destinație;

b) ele trebuie să provină din exploatații, centre sau organizații care sunt supuse controalelor veterinare oficiale în conformitate cu alin. (3);

c) ele trebuie, pe de o parte, să fie identificate în conformitate cu cerințele legislației veterinare naționale, iar pe de altă parte, să fie înregistrate astfel încât să poată fi identificată exploatația de origine ori de tranzit, centrul sau organizația de origine. Sistemele naționale de identificare sau de înregistrare trebuie să fie notificate Comisiei Europene. Înainte de 1 ianuarie 2007 autoritatea veterinară centrală a României trebuie să ia măsurile corespunzătoare pentru a garanta că sistemele de identificare și înregistrare aplicabile comerțului României cu statele membre ale Uniunii Europene sunt aplicate și pentru mișcarea animalelor pe teritoriul național;

d) atunci când sunt transportate, animalele și produsele menționate în anexa nr. 1 trebuie să fie însoțite de certificate de sănătate și/sau de orice alte documente prevăzute în legislația veterinară specifică, iar pentru alte animale și produse, de certificate de sănătate și/sau de orice alte documente stabilite de regulile țării de destinație. Certificatele de sănătate sau documentele emise de medicul veterinar oficial responsabil pentru exploatația, centrul sau organizația de origine, în cazul documentelor solicitate de legislația zootehnică la care se face referire în cap. II al anexei nr. 1, sau de autoritatea veterinară competentă trebuie să însoțească animalul, animalele și produsele până la destinație;

e) animalele susceptibile sau produsele animalelor susceptibile nu trebuie să provină:

1. din exploatații, centre sau organizații, zone ori regiuni care fac obiectul restricțiilor impuse conform regulilor naționale, după caz, fie din pricina animalelor afectate sau produselor provenite de la animalele afectate, datorită unor suspiciuni, focar, sau de existența unei boli la care se referă anexa nr. 3, fie datorită aplicării măsurilor de protecție;

2. dintr-o exploatație, centru, organizație, zonă sau regiune care este supusă restricțiilor oficiale datorită unor suspiciuni, focar sau existenței unei alte boli decât cele la care se referă anexa nr. 3 sau din cauza aplicării măsurilor de protecție;

3. în cazurile în care ele sunt destinate pentru exploatații, centre sau organizații situate în România ori în state membre ale Uniunii Europene care au obținut garanții, conform legislației veterinare specifice privind problemele de sănătate a animalelor, care reglementează comerțul cu animale din speciile bovine și suine, sau altor reguli conform legislației naționale, ca liber de o anumită boală, pe tot teritoriul sau pe o parte a acestuia, dintr-o exploatație care nu furnizează garanțiile ce pot fi solicitate de statul membru al Uniunii Europene sau de România, cu referire la alte boli decât cele menționate în anexa nr. 3;

4. atunci când ele sunt destinate unui stat membru al Uniunii Europene sau României ori unei părți a teritoriului acestora, care a beneficiat de garanțiile suplimentare conforme cu legislația veterinară specifică privind problemele de sănătate a animalelor, care reglementează comerțul cu bovine și porcine, dintr-o exploatație, centru sau organizație și, când este cazul, de pe teritoriul care nu oferă garanțiile suplimentare prevăzute. Autoritatea veterinară competentă a țării de origine se va asigura, înaintea emiterii certificatului de sănătate sau documentului de însoțire, că exploatațiile, centrele sau organizațiile sunt conforme cu cerințele prevăzute la acest punct;

f) atunci când operațiunea de transport implică mai multe locuri de destinație, animalele și produsele trebuie grupate împreună în tot atâtea loturi câte locuri de destinații sunt. Fiecare lot trebuie să fie însoțit de certificate de sănătate și/sau de documente conform lit. d);

g) când animalele și produsele la care se face referire în anexa nr. 1, care se supun legislației naționale, sunt destinate exportului pentru o țară terță prin traversarea teritoriului altui stat membru al Uniunii Europene, operațiunile de transport trebuie, cu excepția cazurilor de urgență autorizate de către autoritatea veterinară competentă pentru asigurarea bunăstării animalelor, să rămână sub supraveghere vamală până la punctul de ieșire, în conformitate cu aranjamentele ulterioare ce trebuie să fie stabilite de autoritatea veterinară centrală a României, acționând conform procedurii naționale. Mai mult, în cazul animalelor și produselor care nu sunt conforme cu legislația națională sau

al animalelor și produselor la care se referă anexa nr. 2, tranzitul poate avea loc numai dacă acesta a fost autorizat expres de autoritatea veterinară competentă a țării de tranzit.

(2) Autoritatea veterinară centrală a României se va asigura că:

a) animalele și produsele la care se referă art. 1, care ar putea fi tăiate în baza unui program național pentru eradicarea unor boli la care nu se face referire în anexa nr. 3, nu sunt expediate către teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene sau din aceasta către teritoriul României;

b) animalele și produsele la care fac referire anexele nr. 1 și 2 nu sunt expediate către teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene sau al României dacă ele nu pot fi comercializate pe propriul teritoriu din motive de sănătate a oamenilor sau a animalelor.

(3) Fără a aduce atingere responsabilității încredințate în baza legislației naționale medicului veterinar oficial privind monitorizarea, autoritatea veterinară competentă va efectua controale în exploatații, piețe și centre de colectare autorizate, alte centre sau organizații, pentru a se convinge că animalele și produsele destinate comerțului României cu statele membre ale Uniunii Europene corespund cerințelor legislației specifice și în special că îndeplinesc condițiile stabilite la alin. (1) lit. c) și d) cu privire la identificare. Atunci când există motive pentru suspectarea faptului că cerințele naționale nu sunt îndeplinite, autoritatea veterinară competentă va efectua controalele necesare și dacă suspiciunea se confirmă, va lua măsuri corespunzătoare care pot include izolarea exploatației, a centrului sau a organizației respective.

(4) Autoritatea veterinară centrală a României poate adopta reguli detaliate pentru aplicarea prevederilor prezentului articol, în special pentru a se ține seama de specia în cauză, conform procedurii naționale.

Art. 4. — (1) Autoritatea veterinară centrală a României, ca reprezentant al statului de expediere, va lua măsurile necesare pentru a se asigura că:

a) deținătorii de animale și produse la care se referă art. 1 se conformează cerințelor de sănătate a animalelor sau cerințelor zootehnice naționale la care se referă prezenta normă sanitară veterinară, în toate etapele de producție și comercializare;

b) animalele și produsele la care se referă anexa nr. 1 sunt controlate din punct de vedere veterinar la fel de atent ca și când ar fi destinate pieței naționale, exceptând cazul în care este altfel prevăzut de regulile naționale;

c) animalele sunt transportate în mijloace de transport corespunzătoare care îndeplinesc condițiile de igienă.

(2) Autoritatea veterinară competentă a țării de origine care a emis certificatul de sănătate sau documentul care însoțește animalele ori produsele, va comunica, în ziua în care ele sunt emise și prin mijlocul unui sistem computerizat prevăzut de art. 15, autorității veterinare centrale a

statului membru al Uniunii Europene de destinație și autorității veterinare competente a locului de destinație data de expediere care urmează să fie stabilită de autoritatea veterinară centrală a României, conform procedurii naționale.

(3) Autoritatea veterinară centrală a României, ca țară de expediere, va lua măsuri corespunzătoare pentru a sancționa încălcarea legislației zootehnice și veterinare de către persoane fizice sau juridice, atunci când se constată că regulile legislației veterinare naționale au fost încălcate și în special atunci când se constată că certificatele de sănătate, documentele sau mărcile de identificare nu corespund statutului animalelor sau exploatațiilor lor de origine ori caracteristicilor actuale ale produselor.

CAPITOLUL II

Controale la sosirea la destinație

Art. 5. — (1) Autoritatea veterinară centrală a României, ca reprezentant al statului de destinație, va implementa următoarele măsuri de inspecție:

a) autoritatea veterinară competentă poate stabili la locul de destinație a animalelor și produselor, prin intermediul unor controale veterinare nediscriminatorii efectuate la fața locului, ca cerințele art. 3 să fie respectate și, în același timp, aceasta poate recolta probe. Suplimentar pot fi efectuate, de asemenea, controale în timpul transportului animalelor și produselor în teritoriu atunci când autoritatea veterinară competentă a unui stat membru al Uniunii Europene de tranzit sau a țării de destinație deține informații care conduc la suspiciunea unei neregularități;

b) în plus, atunci când animalele la care se referă art. 1 și care sunt originare dintr-un stat membru al Uniunii Europene sunt destinate:

1. unei piețe autorizate sau unui centru de colectare, așa cum este definit de legislația veterinară națională, operatorul din acele locuri va fi responsabil pentru admiterea animalelor care nu îndeplinesc condițiile art. 3 alin. (1). Autoritatea veterinară competentă trebuie să controleze, prin intermediul unor inspecții nediscriminatorii ale certificatelor de sănătate sau ale documentelor care însoțesc animalele, că acestea îndeplinesc condițiile menționate;

2. unui abator plasat sub supravegherea unui medic veterinar, acesta din urmă trebuie să se asigure, în special pe baza certificatului de sănătate sau a documentului de însoțire, că sunt tăiate numai animale care îndeplinesc condițiile art. 3 alin. (1). Operatorul abatorului va fi responsabil pentru tăierea animalelor care nu îndeplinesc condițiile art. 3 alin. (1) lit. c) și d);

3. pentru un comerciant înregistrat care divizează transporturile sau pentru orice unitate care nu face obiectul unei supravegheri permanente, un astfel de comerciant sau unitate va fi considerată de către autoritatea veterinară competentă drept destinatarul animalelor și se vor aplica condițiile stabilite la art. 5 alin. (2);

4. unor exploatații, centre sau organizații, atunci când lotul transportat este parțial descărcat în timpul transportului, fiecare animal sau grup de animale trebuie să fie însoțit, în conformitate cu art. 3, de originalul certificatului de sănătate sau al documentului de însoțire până când ajunge la destinatarul menționat în acestea. Destinatarii la care se referă pct. 3 și 4 trebuie să controleze, înainte ca transportul să fie divizat sau vândut spre mai multe destinații, că marcările de identificare, certificatele de sănătate sau documentele însoțitoare la care se referă art. 3 alin. (1) lit. c) și d) sunt prezente, să notifice autorității veterinare competente orice neregularitate sau anomalie și, în acest ultim caz, să izoleze animalele vizate înainte ca autoritatea veterinară competentă să fi luat o decizie cu privire la acestea. Garanțiile care trebuie să fie furnizate de destinatarii la care se referă pct. 3 și 4 trebuie să fie specificate într-o convenție cu autoritatea veterinară competentă, ce va fi semnată anterior înregistrării prevăzute la art. 12. Autoritatea veterinară competentă va efectua controale la fața locului pentru a verifica respectarea și conformitatea acelor garanții. Acest punct se va aplica *mutatis mutandis* destinatarilor produselor la care se referă art. 1.

(2) Toți destinatarii care apar pe certificatul de sănătate sau pe documentul prevăzut la art. 3 alin. (1) lit. d) trebuie:

a) să raporteze în avans, la cererea autorității veterinare competente și pentru a se putea continua efectuarea controalelor la care se referă alin. (1), date privind sosirea animalelor și produselor dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene, în special privind natura transportului și data anticipată de sosire. Totuși limita de timp pentru notificare nu va fi, ca o regulă generală, mai mare de o zi deși, în circumstanțe excepționale, statele membre ale Uniunii Europene și România, ca țări de destinație, pot solicita ca notificarea să se facă cu două zile înainte. Această notificare nu este solicitată pentru caii înregistrați care posedă un document de identificare prevăzut de legislația veterinară specifică privind condițiile zootehnice și genealogice care reglementează comerțul cu ecvidee;

b) să păstreze, pentru o perioadă de cel puțin 6 luni, care urmează să fie specificată de către autoritatea veterinară competentă, certificatele de sănătate sau documentele la care se referă art. 3, pentru a le prezenta autorității veterinare competente, dacă aceasta din urmă le solicită.

(3) Reguli detaliate pentru implementarea prezentului articol vor fi adoptate în conformitate cu procedura națională.

Art. 6. — (1) Atunci când legislația națională solicită ca animalele să fie puse în carantină, aceasta va avea loc în mod obișnuit în exploatația de destinație.

(2) Poate să fie folosită o stație de carantină dacă aceasta se justifică din punct de vedere veterinar. O astfel de stație va fi evaluată ca loc de destinație a lotului. Autoritatea veterinară centrală a României va notifica Comisiei Europene faptul că toate animalele importate în

România trebuie să fie ținute în carantină o perioadă de 60 de zile, în conformitate cu procedura națională menționată în Ordinul ministrului agriculturii și industriei alimentare nr. 114/1975, partea a II-a, cap. III, art. 115 și 120, și motivele aplicării unor astfel de acțiuni.

(3) Obligațiile referitoare la carantină și localizarea acesteia din urmă vor fi specificate conform cerințelor veterinare la care se referă art. 16 alin. (2).

Art. 7. — (1) Autoritatea veterinară centrală a României se va asigura că pe parcursul controalelor efectuate în locurile unde animalele și produsele la care se referă anexa nr. 1, care provin din țări terțe și pot fi introduse în România, cum ar fi: porturi, aeroporturi și posturi de inspecție de frontieră cu țările terțe, se vor lua următoarele măsuri:

a) sunt controlate certificatele de sănătate și documentele care însoțesc animalele și produsele;

b) animalele și produsele de origine animală din Comunitatea Europeană vor fi supuse regulilor de control stabilite în art. 5;

c) produsele din țările terțe vor fi supuse regulilor stabilite de legislația veterinară specifică care stabilește principiile ce guvernează organizarea controalelor veterinare pentru produsele care intră în Comunitatea Europeană din țări terțe;

d) animalele din țările terțe vor fi supuse regulilor stabilite în legislația specifică referitoare la stabilirea principiilor care reglementează organizarea controalelor veterinare asupra animalelor care intră în Comunitatea Europeană din țări terțe.

(2) Prin derogare de la alin. (1), toate animalele și produsele transportate prin mijloace de transport care asigură o legătură permanentă și directă între două puncte geografice din Comunitatea Europeană și România vor fi supuse regulilor de control prevăzute la art. 5.

Art. 8. — (1) În timpul unui control efectuat la locul de destinație a lotului sau pe parcursul transportului autoritatea veterinară competentă stabilește:

a) prezența agenților responsabili pentru o boală la care se referă Ordinul ministrului agriculturii și alimentației nr. 156/1999 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind anunțarea, declararea și notificarea unor boli transmisibile ale animalelor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 23 martie 2000, a unei zoonoze sau boli ori a oricărei alte cauze similare ce poate constitui un risc serios pentru animale sau oameni, ori dacă produsele provin dintr-o regiune contaminată de o boală epizootică, aceasta va ordona ca animalul sau transportul de animale să fie pus în carantină la cea mai apropiată stație de carantină ori să fie tăiat și/sau distrus. Costurile implicate de măsurile prevăzute de lit. a) vor fi suportate de către expeditor sau de către reprezentantul său ori de persoana responsabilă pentru acele produse sau animale. Autoritățile veterinare centrale ale statelor membre ale Uniunii Europene și României, ca țări de des-

ținație, vor notifica reciproc și Comisiei Europene, în scris, prin cele mai corespunzătoare mijloace, despre constatările făcute, deciziile luate și motivele pentru astfel de decizii. Se pot aplica măsurile de protecție prevăzute la art. 10;

b) fără a se aduce atingere prevederilor lit. a), animalele și produsele care nu îndeplinesc condițiile stabilite de legislația veterinară specifică sau atunci când România obține garanții suplimentare, conform prevederilor art. 9 din Norma sanitară veterinară privind problemele de sănătate a animalelor ce afectează comerțul României cu statele membre ale Uniunii Europene cu animale din speciile bovine și porcine, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 236/2002 sau altor reglementări referitoare la sănătatea animalelor, autoritatea veterinară centrală a României poate, cu condiția ca motivele de sănătate publică ori a animalelor să o permită, să ofere expeditorului sau reprezentantului său posibilitatea de a alege între:

1. menținerea animalelor și produselor sub supraveghere până când este confirmat acordul cu regulile stabilite, iar în cazul prezenței reziduurilor și în eventualitatea nerespectării acestor reguli, aplicarea măsurilor prevăzute de legislația specifică;

2. tăierea animalelor sau distrugerea produselor;

3. returnarea animalului sau a transportului, cu autorizarea autorității veterinare centrale a României ca reprezentant al statului de expediție și notificarea prealabilă a statului/statelor membru/membre al/ale Uniunii Europene, ca țări de tranzit. Dacă se constată că documentele sau certificatele de sănătate conțin nereguli, proprietarului sau reprezentantului său i se va acorda o perioadă de grație înaintea recurgerii la această ultimă posibilitate.

(2) În conformitate cu procedura națională, autoritatea veterinară centrală a României va întocmi o listă a bolilor conform alin. (1) și condiții detaliate pentru aplicarea prezentului articol.

Art. 9. — (1) În cazurile prevăzute la art. 8 autoritatea veterinară centrală a României va lua legătura fără întârziere cu autoritatea veterinară centrală a țării de expediție. Aceasta din urmă va lua toate măsurile necesare și va notifica autorității veterinare centrale a României natura controalelor efectuate, deciziile luate și motivele acestora. Dacă autoritatea veterinară centrală a României consideră că aceste măsuri sunt inadecvate, autoritățile veterinare competente ale celor două țări vor căuta împreună căi și mijloace pentru a remedia situația și, dacă se consideră oportun, aceasta poate implica inspecții la fața locului. Atunci când controalele prevăzute la art. 8 demonstrează nereguli repetate, autoritatea veterinară centrală a României va informa Comisia Europeană. Comisia Europeană, la cererea autorității veterinare centrale a României sau din proprie inițiativă și ținând cont de natura încălcărilor stabilite, se poate decide de comun acord:

a) trimiterea de inspecți la locul respectiv, împreună cu autoritățile naționale competente;

b) instruirea unui medic veterinar, al cărui nume va fi menționat pe lista ce urmează să fie pregătită de Comisia Europeană, pentru statele membre ale Uniunii Europene, și de către autoritatea veterinară centrală a României pentru România, care va verifica faptele la fața locului,

c) solicitarea către autoritatea veterinară centrală a țării de origine să intensifice controalele asupra exploatației, centrului, organizației, pieței autorizate sau centrului de colectare ori asupra regiunii de origine. Inspectorii desemnați vor informa Comisia Europeană și autoritățile veterinare centrale ale statelor membre ale Uniunii Europene și, respectiv, autoritatea veterinară centrală a României asupra constatărilor făcute. În funcție de constatările rezultate, țara de expediere, la solicitarea autorității veterinare centrale a țării de destinație, trebuie să intensifice controalele asupra animalelor și produselor provenind din exploatația, centrul, organizația, piața autorizată sau centrul de colectare ori din regiunea în cauză și, dacă există motive serioase de sănătate publică sau a animalelor, să suspende eliberarea oricăror certificate de sănătate sau mișcări de animale. Autoritatea veterinară centrală a României poate, la rândul său, să intensifice controalele pentru animalele care provin din aceeași exploatație, centru, organizație, piață autorizată, centru de colectare sau regiune. La cererea unuia dintre cele două state interesate — atunci când neregularitățile au fost confirmate de opinia expertului — trebuie să fie luate, în conformitate cu procedura prevăzută de legislația fiecărei părți, măsuri corespunzătoare care pot merge până la interzicerea provizorie a introducerii pe teritoriul României, ca stat de destinație, a animalelor și produselor ce provin din acea exploatație, centru, organizație, piață autorizată, centru de colectare sau regiune. Aceste măsuri trebuie să fie confirmate sau revizuite cât mai curând în conformitate cu procedura fiecărei părți.

(2) Cu excepția cazurilor prevăzute la lit. b), drepturile de apel existente în baza legislației în vigoare din statele membre ale Uniunii Europene sau din România contra deciziilor autorităților competente nu vor fi afectate de prevederile prezentei norme sanitare veterinare.

a) Deciziile luate de către autoritatea veterinară centrală a României, ca țară de destinație, și motivațiile pentru astfel de decizii vor fi notificate expeditorului sau reprezentantului său și autorității veterinare competente a țării de expediere.

b) Dacă expeditorul sau reprezentantul său o solicită, deciziile menționate și motivațiile acestora îi vor fi înmânate în scris, împreună cu detaliile drepturilor de apel pe care le are la dispoziție conform legislației în vigoare în România, procedura și limitele de timp aplicabile.

c) În eventualitatea unei dispute cele două părți interesate pot, dacă sunt de acord, ca într-o perioadă de maximum o lună să supună disputa evaluării unui expert al cărui nume va apărea pe lista experților. Costul consultării expertului va fi suportat de către țara care solicită aderența.

d) Acest expert va elabora opinia sa în cel mult 72 de ore sau după primirea rezultatelor oricăror analize. Părțile se vor supune opiniilor expertului, corespunzătoare legislației veterinare naționale.

(3) Costurile returnării transportului, reținerii ori izolării animalelor sau, dacă se consideră corespunzător, ale tăierii ori distrugerii lor vor fi suportate de expeditor, reprezentantul său sau de persoana responsabilă pentru animale ori produse.

(4) Reguli detaliate pentru aplicarea prezentului articol vor fi adoptate în conformitate cu procedura națională.

CAPITOLUL III

Dispoziții comune

Art. 10. — (1) Autoritatea veterinară centrală a României va notifica imediat statelor membre ale Uniunii Europene și Comisiei Europene orice focar de boală de pe teritoriul său, pe lângă focarele de boli la care se referă Ordinul ministrului agriculturii și alimentației nr. 156/1999, orice zoonoze, boli sau alte cauze similare care pot constitui un risc serios pentru sănătatea animalelor sau a oame- nilor.

a) Autoritatea veterinară centrală a țării de expediere va implementa imediat măsurile de control și de protecție prevăzute de regulile legislației naționale, în special determinarea zonelor tampon prevăzute de acele reguli, sau va adopta orice altă măsură pe care o consideră corespunzătoare.

b) Autoritatea veterinară centrală a României, ca țară de destinație sau de tranzit, care, în cursul unui control prevăzut la art. 5, a stabilit existența uneia dintre bolile sau cauzele la care se referă lit. a) alin. (1), poate lua, dacă este necesar, măsuri de precauție prevăzute în regulile legislației veterinare naționale, incluzând carantinarea animalelor.

c) Până când vor fi luate măsuri conform lit. b), autoritatea veterinară centrală a României, ca țară de destinație, poate, pe baza unor motive serioase de sănătate publică sau de sănătate a animalelor, să ia măsuri de protecție interimare cu privire la exploatațiile, centrele sau organizațiile în cauză ori, în cazul unei boli epizootice, cu privire la zona tampon prevăzută de legislația veterinară națională.

d) Măsurile luate de autoritatea veterinară centrală a României vor fi notificate fără întârziere Comisiei Europene.

(2) La solicitarea României sau la inițiativa Comisiei Europene unul sau mai mulți reprezentanți ai acesteia se pot deplasa în România pentru a examina, în colaborare cu autoritățile veterinare competente din țara noastră, ce măsuri au fost luate și vor evalua acele măsuri.

(3) Autoritatea veterinară centrală a României va adopta reguli detaliate pentru aplicarea prezentului articol și, în special, va elabora lista zoonozelor sau cauzele care pot

constitui un risc serios pentru sănătatea umană, conform procedurii naționale.

Art. 11. — Autoritatea veterinară centrală a României va desemna structurile veterinare responsabile pentru efectuarea controalelor sanitare veterinare și colaborarea cu departamentele de inspecție ale statelor membre ale Uniunii Europene.

Art. 12. — (1) Autoritatea veterinară centrală a României se va asigura că toți comercianții implicați în comerțul României cu statele membre ale Uniunii Europene cu animale și/sau produse la care face referire art. 1:

a) vor fi solicitați, la cererea autorității veterinare competente, să se înregistreze anterior într-un registru oficial;

b) vor ține o evidență a livrărilor, iar pentru destinatarii la care se referă art. 5 alin. (1) lit. b), a destinației ulterioare a animalelor și produselor.

(2) Evidența menționată va fi păstrată pentru o perioadă ce urmează să fie stabilită de autoritatea veterinară centrală a României, astfel încât să poată fi prezentată la cererea autorităților competente.

Art. 13. — (1) Autoritatea veterinară centrală a României se va asigura, de asemenea, că oficialii din structurile sale veterinare, dacă este necesar, în colaborare cu oficialii altor structuri împuternicite în acest scop, pot în special:

a) să efectueze inspecții ale exploatațiilor, instalațiilor, mijloacelor de transport și procedeelelor utilizate pentru marcarea și identificarea animalelor;

b) să controleze dacă, în ceea ce privește produsele menționate în anexa nr. 1, personalul corespunde cerințelor specificate în legislația menționată în respectiva anexă;

c) să recolteze probe de la:

1. animalele ținute în vederea vânzării, punerii pe piață sau a transportului;

2. produsele ținute în vederea stocării sau vânzării, punerii pe piață ori a transportului;

d) să examineze documentele sau baza de date referitoare la controalele efectuate ca urmare a măsurilor suplimentare luate conform prevederilor prezentei norme sanitare veterinare.

(2) Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să solicite exploatațiilor, centrelor sau organizațiilor care sunt controlate să acorde colaborarea necesară pentru îndeplinirea sarcinilor menționate anterior.

Art. 14. — Autoritatea veterinară centrală a României poate să amendeze lista bolilor la care face referire anexa nr. 3, în conformitate cu procedura națională.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 15. — (1) Autoritatea veterinară centrală a României va introduce, în conformitate cu procedura națională, un sistem computerizat care va lega autoritățile veterinare, în special pentru a facilita schimbul de informații

între autoritățile veterinare competente ale regiunilor unde au fost eliberate certificate de sănătate sau documente de însoțire a animalelor și produselor și autoritatea veterinară centrală a României, precum și între aceasta și autoritățile veterinare centrale ale statelor membre ale Uniunii Europene.

(2) În conformitate cu procedura națională, autoritatea veterinară centrală a României va adopta procedura pentru aplicarea prevederilor prezentului articol și în special standardele corespunzătoare pentru schimbul de date și regulile de securitate privind schimburile de date.

Art. 16. — (1) Până la adoptarea regulilor naționale și fără a aduce atingere oricăror reglementări naționale stabilite pentru identificarea loturilor, comerțul cu animale și produse menționate în anexa nr. 2 va fi supus regulilor de control stabilite de prezenta norma sanitară veterinară, în special celor menționate la art. 3 alin. (1) lit. a).

(2) Autoritatea veterinară centrală a României va comunica Comisiei Europene condițiile și procedurile aplicabile comerțului cu animale și produse la care se referă alin. (1).

(3) În conformitate cu procedura națională, autoritatea veterinară centrală a României va stabili măsurile necesare pentru transmiterea computerizată a condițiilor menționate la alin. (2).

(4) În cazul animalelor și produselor care nu sunt încă acoperite legislativ, până la adoptarea regulilor naționale care reglementează comercializarea lor, vor fi utilizate regulile de control prevăzute pentru animalele și produsele de origine animală.

Art. 17. — (1) Autoritatea veterinară centrală a României va trimite Comisiei Europene informațiile privind controalele efectuate conform prezentei norme sanitare veterinare.

(2) Reguli detaliate pentru aplicarea prevederilor prezentului articol, în special privind frecvența comunicării informațiilor, modelul ce va fi utilizat și tipul informației solicitate vor fi stabilite în conformitate cu procedura națională.

Art. 18. — Pentru a permite implementarea gradată a măsurilor de control stabilite de prezenta normă sanitară veterinară autoritatea veterinară centrală a României poate efectua:

a) controale privind documentele în timpul transportului animalelor și produselor cuprinse în anexele nr. 1 și 2 sau importate din țări terțe;

b) controale veterinare la fața locului, de natură nediscriminatorie, în timpul transportului animalelor și produselor cuprinse în anexa nr. 2.

Art. 19. — (1) Autoritatea veterinară centrală a României poate adopta documentele legislative sau prevederi administrative suplimentare prezentei norme sanitare veterinare pentru a se asigura implementarea și conformitatea cu prevederile acesteia.

(2) Autoritatea veterinară centrală a României, prin Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, va lua măsurile necesare și va sancționa potrivit legii orice

încălcare a prevederilor prezentei norme sanitare veterinare.

Art. 20. — Anexele nr. 1, 2 și 3 fac parte integrantă din prezenta normă sanitară veterinară.

CAPITOLUL I Legislație veterinară

SECȚIUNEA 1

1. Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 65/2002 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind condițiile de sănătate animală ce guvernează mișcarea ecvideelor între statele membre și România și importul lor din țări terțe, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 474 din 3 iulie 2002.

2. Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 66/2002 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind condițiile de sănătate și certificarea veterinară pentru comerțul României cu statele membre cu ovine și caprine, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 306 din 9 mai 2002.

3. Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 74/2002 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind condițiile de sănătate a animalelor ce reglementează comerțul României cu statele membre și importul din țări terțe de embrioni proveniți de la animalele domestice din specia bovină, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 206 din 27 martie 2002.

4. Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 236/2002 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind problemele de sănătate a animalelor ce afectează comerțul României cu statele membre ale Uniunii Europene cu animale din speciile bovine și porcine, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 835 din 20 noiembrie 2002.

5. Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 353/2002 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind condițiile sanitare veterinare pentru recoltarea, importul, exportul și comercializarea materialului seminal bovin, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 111 din 11 februarie 2002.

6. Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 474/2001 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind condițiile de sănătate a animalelor, care reglementează comerțul României cu statele membre ale Uniunii Europene și importul din țări terțe de păsări și ouă de incubație, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199 din 25 martie 2002.

7. Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 494/2001 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind condițiile de sănătate a animalelor ce reglementează

punerea pe piață a animalelor și produselor de acvacultură, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 191 din 21 martie 2002.

8. Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 170/2000 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind protecția și bunăstarea animalelor în timpul transportului.

9. Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 353/2001 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind condițiile sanitare veterinare pentru recoltarea, importul, exportul și comercializarea materialului seminal bovin, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 111 din 11 februarie 2002.

10. Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 24/2002 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare pentru stabilirea listei țărilor terțe și a centrelor de colectare a materialului seminal din care se autorizează importul de material seminal de bovine în România, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002.

11. Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 477/2001 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind condițiile de sănătate a animalelor și certificarea veterinară pentru comerțul României cu statele membre și importul din țările terțe de material seminal de la porcine domestice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 19 martie 2002.

12. Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001.

SECȚIUNEA a 2-a

13. Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 159/2002 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind stabilirea condițiilor de sănătate a animalelor ce reglementează comerțul României cu statele membre ale Uniunii Europene și importul din țările terțe de animale, material seminal, ovule și embrioni de la specii ce nu sunt prevăzute de legislația specifică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 692 din 20 septembrie 2002.

14. Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 88/2002 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind condițiile sanitare veterinare pentru producerea, comerțul cu statele membre ale Uniunii Europene și importul din țări terțe a unor alimente pentru animalele de companie și a unor produse comestibile neprelucrate pentru

*ANEXA Nr. 1
la norma sanitară veterinară*

animalele de companie, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 23 iulie 2002.

CAPITOLUL II

Legislație zootehnică

1. Legea zootehniei nr. 72/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 31 ianuarie 2002.

2. Hotărârea Guvernului nr. 940/2002 privind normele și măsurile de aplicare a Legii nr. 72/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 657 din 4 septembrie 2002.

3. Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001.

ANEXA Nr. 2

la norma sanitară veterinară

ANIMALELE ȘI PRODUSELE

care nu fac subiectul legislației naționale, dar sunt supuse comercializării și fac subiectul controalelor prevăzute în prezenta normă sanitară veterinară

CAPITOLUL I

1. Legislație veterinară — alte norme sanitare veterinare privind animalele vii, care nu sunt menționate în cap. I din anexa nr. 1.

CAPITOLUL II

2. Legislație veterinară — norme sanitare veterinare privind materialul seminal, ovule și embrioni care nu sunt menționate în cap. I din anexa nr. 1.

ANEXA Nr. 3

la norma sanitară veterinară

LISTA

bolilor sau a bolilor epizootice, supuse acțiunilor de urgență obligatorii, cu restricții teritoriale (state membre, regiuni sau zone)

1. Febra aftoasă (FMD)	11. Encefalomielita virală ecvină
2. Pesta porcină clasică (CSF)	12. Boala Teschen
3. Pesta porcină africană (ASF)	13. Influența aviară
4. Boala veziculară a porcului (SVD)	14. Variola oilor și caprelor
5. Boala de Newcastle (ND)	15. Dermatita nodulară
6. Pesta bovină	16. Febra văii Rift
7. Pesta rumegătoarelor mici (PPR)	17. Pleuropneumonia contagioasă bovină.
8. Stomatita veziculară (VS)	
9. Boala limbii albastre	
10. Pesta africană a calului (AHS)	
-

Regia Autonomă Monitorul Oficial în pas cu timpul

Centrul pentru relații cu publicul
Șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sector 5, București

Tel.: 411.58.33
Fax: 410.77.36

E-mail: multimedia@ramo.ro
Website: www.monitoruloficial.ro

PROMPT, COMOD, MODERN ȘI UȘOR DE UTILIZAT

Prompt, comod, modern - prin **procurarea electronică** a Monitorului Oficial al României atât în sistem abonament, cât și selectiv, a anumitor numere ale Monitorului Oficial al României sau acte normative.

OPERATIVITATE

Transmiterea Monitorului Oficial al României se face prin **e-mail, zilnic**, pe măsura apariției acestuia, intrându-se în posesia lui în ziua tipării. Fiecare Monitor Oficial este cuprins într-un fișier de tip PDF și se citește cu Acrobat Reader, ceea ce înseamnă că pentru a recepționa și a utiliza informația legislativă vă este suficient contul de e-mail și Acrobat Reader, aplicație ce se poate lua **gratuit** de pe Internet (www.adobe.com).

DIVERSITATE

Abonament pe anul 2003 la Monitorul Oficial al României, **Partea I și Partea I bis** (numere incluse în abonament) - Legi, decrete, hotărâri și alte acte - **204 EUR** pentru monopost sau rețea.

În condițiile în care dispuneți de rețea, pentru fiecare utilizator final contravaloarea prestației este de **8 EUR/lună**, acordându-se o **reducere de 20%** pentru o rețea cu mai mult de 5 stații de lucru și o **reducere de 40%** pentru o rețea cu mai mult de 40 de stații de lucru. Cu ajutorul unui „motor de căutare” (inclusiv numai în abonamentul aferent anului 2003) se poate regăsi cu ușurință un act normativ din perioada 22 decembrie 1989 până la zi, după orice criteriu sau orice combinație de criterii de căutare, răspunsul foarte rapid constând în prezentarea actelor găsite - în funcție de criteriile de căutare selectate - cu menționarea titlului actului și a numărului Monitorului Oficial în care a fost publicat.

Abonament pe anul 2003 la Monitorul Oficial al României, **Partea I, în limba maghiară - 120 EUR.**

Abonament pe anul 2003 la Monitorul Oficial al României, **Partea a II-a - Dezbateri parlamentare - 192 EUR.**

Abonament pe anul 2003 la Monitorul Oficial al României, **Partea a III-a - Publicații și anunțuri - 60 EUR.**

Abonament pe anul 2003 la Monitorul Oficial al României, **Partea a IV-a - Publicații ale agenților economici - 228 EUR.**

Abonament pe anul 2003 la Monitorul Oficial al României, **Partea a VI-a - Achiziții publice - 192 EUR.**

Prin aceleași mijloace multimedia (e-mail, CD, dischete):

- **colecția electronică a Monitorului Oficial, Partea I și Partea I bis** (numere incluse în abonament) **1989-2002 (319 EUR)**
- **selecții** Monitorul Oficial, Partea I, Partea a II-a, Partea a III-a, Partea a IV-a, Partea a V-a, Partea a VI-a (**0,08 EUR/pag.**)
- **versiunea electronică a lucrării "Actele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I - 22 dec. 1989 - 31 ian. 2002"** - lucrare ce cuprinde titlurile actelor normative publicate în perioada menționată, cu indicarea actelor normative ce au adus modificări și/sau completări (**15 EUR**).

Prețurile includ T.V.A.

Plata se face în lei, la cursul de schimb (B.N.R.) din ziua efectuării plății.

COLECȚII TEMATICE pe suport electronic

Legislație privind jocurile de noroc*	2,3 EUR
Legislație în domeniul asistenței medicale*	7,8 EUR
Legislație privind noemele de medicina muncii*	3,5 EUR
Legislație privind dezvoltarea regională a României și regimul zonelor defavorizate*	3,7 EUR
Legislația viei și vinului*	4,3 EUR
Legislație în domeniul silviculturii și protecției vântului*	9,1 EUR
Legislație privind investițiile directe și dezvoltarea activității economice*	0,7 EUR
Reglementări privind concesionările în domeniul sanitar-veterinar	1,4 EUR
Reglementări privind locuința - ediția a IV-a*	6,6 EUR
Sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale*	3 EUR
Întreprinderile mici și mijlocii*	4,1 EUR
Circulația pe drumurile publice	2,3 EUR
Reglementări privind circulația pe drumurile publice	5,8 EUR
Impozitul pe venit - ediția a IV-a	12,5 EUR
Reglementări privind taximetria și închirierea autoturismelor	1,1 EUR
Codul muncii	4,1 EUR

COLECȚII TRILINGVE pe suport electronic

	Preț în EUR/versiune			
	români	francezi	englezi	germani și spanoli
Vol.19 - Legea protecției mediului*	1,7	3,8	3,6	
Vol.20 - Reglementări privind locuințele trecute în proprietatea statului*	3,1	6,4	6,6	
Vol.22 - Organizarea și funcționarea Consiliului Legislativ	1,8	3,8	3,8	
Vol.25 - Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe	2,1	4,4	4,2	
Vol.26 - Lege privind procedura reorganizării și lichidării judiciare*	1,4	3	3	
Vol.27 - Lege privind desasturarea în siguranță a activităților nucleare*	1,1	2,5	2,4	
Vol.28 - Legea apelor	2,4	5,4	5,1	
Vol.29 - Lege privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social	0,3		0,6	
Vol.30 - Lege privind desasturarea în siguranță a activităților nucleare*	1,1		2,5	2,5
Vol.31 - Amenajarea teritoriului național*	0,5		1	
Vol.32 - Societăți comerciale. Registrul comerțului*	3,6	7,8	7,7	
Vol.33 - Legislație bancară*	2,9	6,2	6,2	
Vol.34 - Asociații Poporului*	1,4	2,8	2,9	
Vol.35 - Dezvoltarea regională în România*	0,3	0,8	0,7	
Vol.37 - Proprietatea publică și concesionările	1	2,1	2,1	
Vol.38 - Prevenirea și sancționarea spălării banilor	0,4	0,8	0,8	
Vol.40 - Dezvoltarea regională în România și regimul zonelor defavorizate*	4	8,2	8,2	
Vol.41 - Investiții directe și dezvoltarea activității economice*	0,8	1,6	1,5	
Vol.42 - Ordinea publică, apărarea și siguranța națională	2	4,4	4,3	
Vol.43 - Consiliul Legislativ. Curtea Supremă de Justiție*	3,2	6,9	6,9	
Vol.44 - Accesul la propriul dosar și deconspirarea securității ca poliție politică	0,6	1,3	1,2	
Vol.46 - Reglementări privind administrația publică locală și alegerile locale*	3,2	7,1	7,8	
Vol.47 - Asigurări și reasigurări în România	0,6	1,2	1,1	
Vol.48 - Fondul funciar*	7,2	15,3	14,8	
Vol.49 - Reglementări privind locuința*	3,3	7,1	6,8	
Vol.50 - Alegeri parlamentare și prezidențiale*	3,8	8,2	8,2	
Vol.51 - Societatea Română de Radiodifuziune și Societatea Română de Televiziune*	1	2,2	2,2	
Vol.52 - Prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	0,5	1	1	
Vol.53 - Reglementări privind corupția și crima organizată	1,3	2,8	2,8	
Vol.54 - Legislație privind privatizarea societăților comerciale din turism*	0,7	1,4	1,4	1,4
Vol.55 - Statutul funcționarilor publici	2,1	4,4	4,2	
Vol.56 - Administrația publică locală*	4,1	8,5	8,5	
Vol.57 - Protecția copilului	5,6	11,8	11,6	
Vol.58 - Regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv*	1,4	2,8	2,7	
Vol.59 - Legislație privind notarii publici		6,2		6,4
Vol.60 - Reglementări privind întreprinderile mici și mijlocii - Societăți comerciale - cadru instituțional	4,6	10,1	9,4	
Vol.61 - Reglementări privind întreprinderile mici și mijlocii - Înregistrarea și autorizarea comercianților	4,8	9,8	9,8	
Vol.62 - Reglementări privind întreprinderile mici și mijlocii - Fiscalitatea	6	12	11,9	

* Aceste lucrări conțin acte normative care au fost ulterior modificate și/sau abrogate.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI - CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română - S.A. - Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro